

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บราห์มา บาบา คือพาหนะของชีพบบา และบทบาทของทั้งสองนั้นอยู่ด้วยกัน ต้องไม่มีความสงสัยแม้แต่น้อยนิดที่สุดเกี่ยวกับสิ่งนี้
- คำถาม:** วิธีการใดที่เรียกว่าเป็นบาปที่ใหญ่หลวงอย่างยิ่งที่ผู้คนสร้างขึ้นเพื่อจะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์?
- คำตอบ:** เมื่อผู้คนไม่มีความสุข พวกเขาถึงมองหาวิธีการมากมายที่จะฆ่าตัวตาย พวกเขาคิดถึงการฆ่าตัวตาย เพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์โดยการทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตามไม่มีบาปใดที่ยิ่งไปกว่าบาปนั้น พวกเขากลับมาติดกับอยู่ในความทุกข์มากยิ่งขึ้น เพราะนี่คือโลกแห่งความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด

โอมชานติ พ่อถามลูกๆ; ดวงวิญญาณสูงสุดถามลูกดวงวิญญาณ: ลูกรู้ไหมว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? ท่านไม่มีพาหนะของท่านเอง ลูกมีศรัทธาใช้ไหม ว่าพ่ออาศัยอยู่ในกึ่งกลางหน้าผากนี้? พ่อตัวท่านเองพูดว่า ท่านนั่งอยู่ในกึ่งกลางหน้าผากของผู้อื่น และท่านก็ยืมร่างกายของเขามาใช้ ดวงวิญญาณอยู่ในกึ่งกลางหน้าผาก และดังนั้นพ่อก็นั่งอยู่ที่นั่นเช่นกัน มีบราห์มาและมีชีพบบาด้วย หากบราห์มาไม่อยู่ที่นั่น แล้วชีพบบาจะพูดได้อย่างไร? ลูกเคยจดจำชีพบบาที่เบื่องบนนั้นเสมอ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นกับพ่อ ไม่ใช่ชีพบบาอยู่เบื่องบนนั้น ภาพลักษณ์ของท่านได้รับการกราบไหว้บูชาที่นี่ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดีมาก ลูกรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านพูดความรู้จากที่ใด? ท่านพูดความรู้จากเบื่องบนนั้นหรือ? ท่านได้ลงมาที่นี่ ท่านพูดความรู้ผ่านร่างของบราห์มา บางคนพูดว่าพวกเขาไม่เชื่อในบราห์มา แต่ชีพบบาตัวท่านเองพูดผ่านร่างของบราห์มาว่า “จดจำพ่อ!” นี่เป็นบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ อย่างไรก็ตามมายานั้นทรงพลังมาก เธอทำให้ลูกหันหน้าของลูกไปอย่างสมบูรณ์ และวางลูกไว้หลังสุดเวลานี้ชีพบบาวางลูกไว้เบื้องหน้าท่าน ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ดังนั้นผู้ที่เชื่อว่าบราห์มานั้นไม่มีความสำคัญอะไรเลยจะบรรลุถึงสภาพใด? พวกเขาจะบรรลุถึงความตกต่ำ พวกเขาไม่มีอะไรเลยของความรู้นี้ ผู้คนร้องเรียกหา: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้ยินพวกเขาไหม? ผู้คนพูดกับท่าน: ผู้ปลดปล่อยได้โปรดมา! ลูกยังไม่ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ในด้านหนึ่งสงครามจะเกิดขึ้น และอีกด้านหนึ่งลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก สิ่งเหล่านั้นเชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์ แล้วเมื่อสงครามจบสิ้นลง ลูกก็จะถูกโยกย้าย ลูกประจำของรูตราลูกสร้างขึ้นก่อน ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกเข้าใจว่าการทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า เวลานี้ลูกอยู่ในส่วนน้อย และคนอื่นอยู่ในส่วนใหญ่ ดังนั้นใครจะเชื่อลูกล่ะ? เมื่อจำนวนของลูกเพิ่มขึ้น ผู้คนมากมายจะถูกดึงดูดด้วยพลังโยคะของลูกให้มาที่นี่ ยิ่งสนิมถูกขจัดออกไปจากลูกมากเพียงใด ลูกก็จะยิ่งเต็มไปด้วยพลังมากเพียงนั้น ไม่ใช่ว่าบาบาคือผู้ที่รู้ทุกสิ่ง (จันนิจันนฮาร์) ท่านมาที่นี่และมองเห็นทุกคนและรู้ถึงสภาพของทุกคน พ่อจะไม่รู้ถึงสภาพของลูกๆ ของเขาหรือ? ท่านรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับสภาพของลูกๆ ไม่มีเรื่องของการเป็นอันตรธานเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกยังไม่ถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก วิธีการพูดและการประพฤติเช่นปีศาจเป็นที่รู้จักกันดีมาก ลูกต้องทำให้พฤติกรรมของลูกสูงส่ง เทพนั้นเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา มีความแตกต่างมากระหว่างปีศาจและเทพ อย่างไรก็ตามมายาไม่ปล่อยให้ใครอยู่ตามลำพัง เธอทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับ “ต้นไมยราบ” เธอฆ่าใครบางคนอย่างสมบูรณ์ มีห้าชั้น เมื่อมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ตกลงมาถึงชั้นล่าง เมื่อลูกตกลงมา ลูกก็ตาย ทุกวันนี้ผู้คนหาวิธีมากมายที่จะฆ่าตัวตาย พวกเขากระโดดลงมาจากชั้นที่ 21 เพื่อที่พวกเขาจะจบชีวิตอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่ต้องการที่จะจบลงในโรงพยาบาล และมีประสบการณ์ของความเจ็บปวดและทุกข์ทรมานต่อไป หากใครบางคนตกลงมาจากชั้น 5 แต่ไม่ตาย เขาก็ยังคงมีประสบการณ์ของความเจ็บปวดอย่างมากต่อไป บางคนแม้กระทั่งจุดไฟเผาตนเอง ถ้าบุคคลนั้นได้รับการช่วยเหลือชีวิตจากใครบางคน เขาก็ต้องทนกับความเจ็บปวดอย่างมาก ถ้าเขานั้นถูกเผาไหม้จนหมด ดวงวิญญาณของเขาก็หนีไป เหตุนี้เองพวกเขาจึงฆ่าตัวตายและทำลายร่างกายของพวกเขาอย่างสมบูรณ์ พวกเขาเชื่อว่าด้วยการจากร่างของพวกเขา พวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ อย่างไรก็ตามนั่นคือบาปที่ใหญ่หลวง พวกเขาต้องทรมานกับความทุกข์มากยิ่งขึ้น เพราะนี่คือโลกแห่งความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับไปจากดินแดนแห่งความทุกข์สู่ดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ที่ทำให้ลูกเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข พ่ออธิบายผ่านผู้อื่นและมีภาพลักษณ์ของเขาด้วย มีคำกล่าวว่า: การก่อตั้งสวรรค์ผ่านบราห์มา ลูกพูดว่า: บาบา เราได้มาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากท่านหลายต่อหลายครั้งแล้ว พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นเมื่อโลกต้องเปลี่ยนแปลง พ่อ

พูดว่า: พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกๆ จากความทุกข์ และพาลูกไปสู่อะไร? โลกแห่งความสุขที่บริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ลูกไม่เข้าใจว่าลูกกำลังร้องเรียกหาความตายที่ยิ่งใหญ่ให้พาลูกกลับบ้านจากโลกที่สกปรกนี้ บาบามาแน่นอน เพียงเมื่อเราทั้งหมดตายเท่านั้นที่จะมีความสุขสงบ ผู้คนเฝ้าแต่พูดถึงความสงบ ความสงบอยู่ในอาณาเขตสูงสุด อย่างไรก็ตามเนื่องจากยังคงมีมนุษย์มากมายในโลกนี้ แล้วจะมีความสุขสงบที่นั่นได้อย่างไร? มีความสงบและความสุขในยุคทอง เวลานั้นในยุคเหล็กมีศาสนามากมายนับไม่ถ้วน เมื่อพวกเขาทั้งหมดถูกทำลาย แล้วก็จะมีการก่อตั้งศาสนาเดียวเพียงหนึ่งที่จะสามารถมีความสุขและความสงบได้ หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ระทมเท่านั้นที่จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเห็นว่าตลาดแห่งความตายนั้นลึกซึ้งแค่ไหน การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พ่อมาและดลใจให้มีการก่อตั้งศาสนาเดียวและท่านก็สอนราชาโยคะด้วยเช่นกัน ศาสนาอื่นๆ นับไม่ถ้วนทั้งหมดจะสิ้นสุดลง ไม่มีอะไรกล่าวถึงในกิตะ พวกเขาพูดว่าพันดาวาสาทั้งห้าและสุนัขของพวกเขาได้ละลายหายไปใต้มือเขาที่มหัศจรรย์ แล้วผลลัพธ์ของสิ่งนั้นคืออะไร? พวกเขาได้แสดงถึงการทำลายอย่างสิ้นซาก จะมีน้ำท่วม แต่ทั้งโลกก็ไม่สามารถถูกท่วมได้ บาร์ตคือดินแดนบริสุทธิ์ที่ไม่สูญสลาย ในสิ่งนั้นเช่นกัน อาบาคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่บริสุทธิ์ที่สุด ที่ซึ่งพ่อมาเพื่อให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ทุกคนผ่านลูกๆ วัดจิตลาลาเป็นอนุสรณ์ที่ดีเช่นนั้นที่มีนัยสำคัญมาก อย่างไรก็ตามผู้ที่สร้างวัดนั้นไม่เข้าใจสิ่งนี้ แต่อย่างน้อยพวกเขาก็รู้คิด ในยุคทองแดงอย่างแน่นอนพวกเขายังคงรู้คิด ในยุคเหล็กพวกเขาทำโมประธาน ในยุคทองแดงอย่างน้อยพวกเขาก็มีสติปัญญาที่หาโม วัดนี้ที่ลูกกำลังนั่งอยู่คือวัดที่สูงส่งที่สุดเหนือทั้งหมด เวลานั้นลูกจะเฝ้าแต่เห็นว่า จะมีความตายแบบขายส่งอย่างไรในระหว่างการทำลายล้าง จะมีสงครามแบบขายส่งครั้งยิ่งใหญ่ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย เพียงแผ่นดินเดียวนี้เท่านั้นที่จะคงเหลืออยู่ บาร์ตจะมีขนาดเล็กมากและที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลาย สวรรค์ก็จะเล็กมาก เวลานั้นลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ต้องใช้เวลาอันนานที่จะทำให้บางคนเข้าใจ นี่คือการบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด มีมนุษย์มากมายที่นี่ ในขณะที่ที่นั่นจะมีเพียงน้อยนิดมาก! ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะชำระล้างแต่ตอนเริ่มต้น แน่แน่นอนที่มันจะชำระล้างจากจุดเริ่มต้นของสวรรค์ จะไม่เริ่มต้นในตอนท้าย วงจรละครโลกนี้เป็นนิรันดร์และเฝ้าแต่หมุนไป ในด้านนี้คือยุคเหล็กและอีกด้านคือยุคทอง เวลานั้นเราอยู่ในการบรรจบกัน เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ พ่อมา และดังนั้นพ่อต้องการพาหนะอย่างแน่นอน พ่ออธิบายว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน แล้วลูกต้องกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกๆ ได้รับการบอกเล่าว่าอาณาจักรของราวันคืออะไร และอาณาจักรของรามคืออะไร พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายความลับของการแสดงนี้ว่า ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ และกลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์อย่างไร พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และเป็นเมล็ด ท่านคือผู้มีชีวิต เพียงท่านมาเท่านั้นและอธิบายแก่ลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่ถามลูก: ลูกได้เข้าใจความลับของทั้งต้นกล้าแล้วไหม? เกิดอะไรขึ้นในสิ่งนี้? นานแค่ไหนที่ลูกเล่นบทบาทของลูกในนี้? เป็นเวลาครึ่งวงจร ที่เป็นอำนาจในการปกครองของเทพ และเป็นเวลาอีกครั้งวงจรที่เป็นอาณาจักรเช่นปีศาจ ความรู้ยังคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ที่ดี พ่อทำให้ลูกทัดเทียมกับตัวท่านเอง ครูด้วยกันก็ต่างลำดับกันไป ครูบางคนก็ไม่พอใจ พวกเขาสอนคนมากมาย แล้วพวกเขาก็หายไป ในบรรดาลูกๆ ที่อ่อนวัยกว่า มีบางคนที่มีชั้นสสารแตกต่างกันมากมาย บ้างเป็นปีศาจอันดับหนึ่ง และบ้างก็มีค่าควรแก่การไปยังดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า บ้างก็ไม่ทั้งรับความรู้นี้ หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยของพวกเขา เพียงแต่เป็นเหตุแห่งความทุกข์ให้กับผู้อื่นต่อไป มีการแสดงภาพไว้ในคัมภีร์ว่าปีศาจเคยแอบมานั่งอย่างลับๆ ในบรรดาพวกเขาอย่างไร เช่นที่เป็นปีศาจพวกเขาก็สร้างความยากลำบากมากมาย ทั้งหมดนั้นเฝ้าแต่เกิดขึ้น พ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดต้องมาเพื่อก่อตั้งสวรรค์ มายาก็ทรงพลังมากเช่นกัน แม้ว่าหลังจากที่ลูกได้ให้ทานทุกสิ่งแล้ว มายาก็หันสติปัญญาของลูกไป มายากินลูกๆ ไปครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน เหตุนี้เองจึงกล่าวว่ามายานั้นแข็งแกร่งมาก มายาได้ปกครองมาแล้วถึงครึ่งวงจรนี้ และดังนั้นอย่างแน่นอนที่เธอจะแข็งแกร่งมาก สภาพของผู้ที่พ่ายแพ้ต่อมายานั้นจะเป็นเช่นไรล่ะ? อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้เป็นเหมือนกับต้น“ไมยราบ” สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง และเปลี่ยนแปลงแก้ไขลักษณะนิสัยของลูก
2. เพื่อที่จะได้รับความรักของพ่อ จงทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตามลูกเองต้องสร้างสมสิ่งที่ลูกบอกผู้อื่นเช่นกัน ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกมีรูปรวมและมีประสบการณ์ว่าบัพดาอาศัยอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวในรูปที่มีตัวตน เช่นที่ชีพและชีวิตที่รวมรูปกัน ในทำนองเดียวกันพ่อของพื้นดาวาสและพื้นดาวาสก็รวมรูปกัน สำหรับผู้ที่อยู่ในรูปรวม บัพดาอาศัยอยู่เบื้องหน้าพวกเขาในทุกความสัมพันธ์ในรูปที่มีตัวตน เวลานี้ วันแล้ววันเล่าลูกจะมีประสบการณ์ว่าบัพดาอาศัยอยู่เบื้องหน้าลูกมากยิ่งขึ้นและจับมือของลูก ลูกจะไม่เห็นท่านด้วยสติปัญญาของลูก แต่ด้วยสายตาของลูก ลูกจะมีประสบการณ์ของท่าน ลูกเพียงแต่ต้องทำให้บทเรียนของการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นมั่นคง แล้วเช่นที่เงาของลูกนั้นอยู่รอบๆตัวลูกเสมอ ในทำนองเดียวกันบัพดา ก็จะไม่ละสายตาไปจากลูก ลูกจะมีประสบการณ์ว่าท่านอยู่เบื้องหน้าลูกอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้ที่กลายเป็นผู้เอาชนะมายาและวัตถุธาตุนั้น ให้คุณประโยชน์ทั้งต่อตนเองและต่อโลก

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ในเดือนอะแนคนี้ จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและสัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

ในเมื่อเวลานี้ลูกกลับมาหลุดพ้นในชีวิต ผลกระทบของสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตของลูกจะจบสิ้นบ่วงพันธะของดวงวิญญาณผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะในชีวิต ดังนั้น เมื่อใดวันที่ลูกทุกคนหลุดพ้นในชีวิตและไม่มีบ่วงพันธะจะมา? ในบรรดาบ่วงพันธะทั้งหมด บ่วงพันธะแรกคือบ่วงพันธะของสำนึกที่เป็นร่าง จงกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งนั้น เมื่อไม่มีร่างกาย แล้วบ่วงพันธะอื่นๆ ทั้งหมดก็จะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ